

graph i en Lov henvises til en tidligere Paragraphs 1ste, 2det eller 3die Stykke, saa vil man slet ikke kunne finde det, og det vil give Anledning til Forvirring; jeg kan paavise et Exempel, hvor det giver en fuldstændig Forvirring, idet det sidste Stykke af en Paragraph skal referere sig til hele Paragraphen, medens det, som det her staaer, kun gaaer paa den foregaaende Sætning. Hvis nu virkelig Deconomien drives saavidt, at man ikke kunde indlade sig paa disse halve Vinter, saa forekommer det mig dog, at man ved Begyndelsen af hvert Stykke kunde have sat en Tankestreg. Endelig har man, hvad man ikke finder i den aller ringeste Catechismus, trykt Indholdsfortegnelsen bag paa Titelladet, og det forekommer mig dog ogsaa at være mindre helbigt. Hvad er nu Prisen? Vi see, at der er udkommet et Bind for 10 Mar, og dette Bind koster 1 Rd., det er med andre Ord, at et Mars Love koste 9¹⁰ 1/2 sh., men det forekommer mig nu, at man meget godt kunde have sat den dobbelte Pris; thi jeg troer, at Enhver her i Landet, der i det Hele beskæftiger sig med at studere Lovsamlinger, nok maatte kunne give 20 sh. om Aaret, det er knap 2 sh. om Maaneden, til Løve. Naaget man hører saameget tale, navnlig af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), om, hvor slet det staaer til med vore Finantsfer, haaber jeg dog, at de, der have Evne til og Forstand paa at studere Lovgivningsværket, ikke nogenfinde skulle savne disse 2 sh. om Maaneden.

Det sidstnævnte ærede Medlem yttrede forleden, at der til ham var stillet en Opfordring til, at han skulde see her i Salen at fremkalde en Udtalelse angaaende Udskrivningsvæsenet, og jeg maa ogsaa tilstaae, at det Samme har været Tilfældet med mig. Jeg har imidlertid for mit Vedkommende en fuldstændig Overbeviisning om, at den ærede Justitsminister puffer paa en aldeles loyal Maade at gennemføre den vedkommende Lov, og jeg skal derfor kun henstille til ham, om han ikke ved Leilighed vil kunne finde en eller anden Anledning til at udtale sig om den Maade, hvorpaa han i det Hele fortolker Bærnepligtslovens § 54, der giver Ministeriet en vis Bemyndigelse, og om hvorledes han har benyttet denne Bemyn-

digelse. Det vilde være meget beroligende for Mange, hvis den høiagtede Minister vilde finde sig foranlediget dertil.

Vi hørte nylig af det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) et Foredrag med Hensyn til Ministeriet for de særlige Finantsfer, og hvori han navnlig gik ud paa, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds tidligere havde yttret i saa Henseende. Den borgerlige Stilling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds indtager, er jo af den Besskaffenhed, at hans Tanker og Uttringer over saadanne Gjenstande i en lang Mærkelig foreligge trykte, og han er derfor selvfølgelig i det Tilfælde, at hans Uttringer af og til komme i indbyrdes Modsigelse, saa at navnlig hans Fiender meget ofte citere, hvad han selv har sagt i modsat Retning af, hvad han siger i et vist Øieblik. Jeg forstaaer derfor tilfulde den Sødme, det maa have for det ærede Medlem, saaledes at benytte et Vaaben, der saa ofte er anvendt mod ham selv, saaledes ret at stikke det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds med dennes egne skarpe Vaaben; men jeg kan ikke ret forstaae, at det ærede Medlem saaledes kunde have Øyst til, i en heel halv Time at see hans Hjerteblob flyde. Jeg kan heller ikke forstaae, hvorfor han gjorde det; thi han indrømmer jo selv, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds med den Anskuelse, han har om denne Sag, og som jeg paa ingen Maade deler, staaer saa godt som alene i Salen, men da han gjør det, saa er han jo i dette Punkt temmelig uskadelig, og det ærede Medlem kunde gjerne, som det forekommer mig, ladet ham beholde noget af det Blod, han tappede af ham. Jeg maa dog endnu tilføie, at jeg for mit Vedkommende altid har været af den Anskuelse, at den Ordning, som nu er indført, er helbigere end den tidligere, og at jeg navnlig har fundet en stor Beroligelse ved den fuldstændige, aabne og bindende Maade, hvorpaa den ærede Finantsminister udtalte sig i sit første Foredrag.

Jeg skal ikke dvæle længe ved § 6; jeg vilde helst undgaae at gaae ind paa den, men jeg kan ikke negte, at jeg kunde føle mig fristet dertil, navnlig ved enkelte Uttringer af Rigs-